

2026

Velkommen til Equinox Festival 2026.

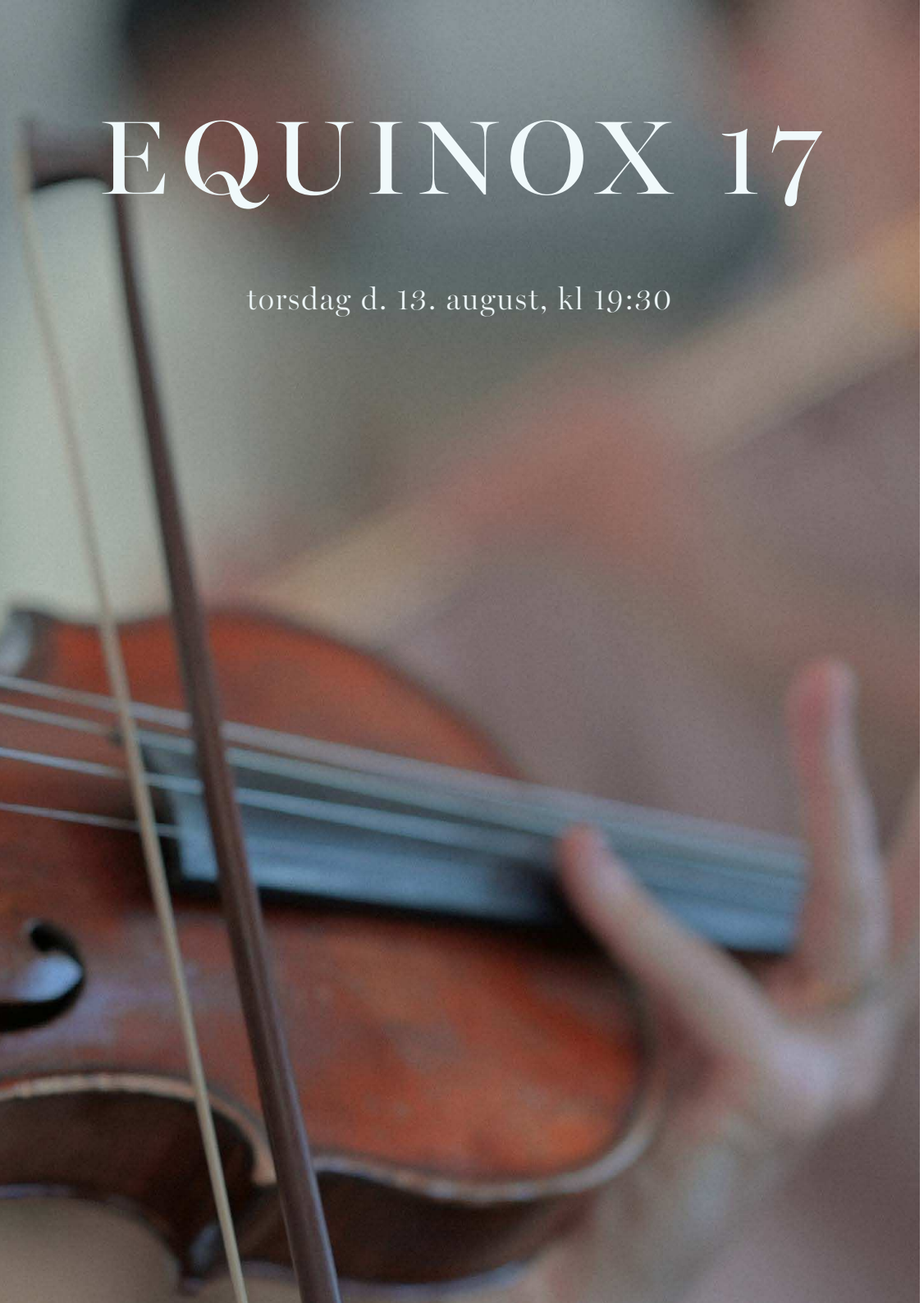
I har måske bemærket at vi er begyndt at give vores koncerter numre. Selvom Equinox blev grundlagt for ni år siden, var det først i 2022 at vi slog os fast på det koncept som er blevet vores formål: at fejre underrepræsenterede komponister og at skabe nye værker.

Diversitet og repræsentation bliver nogle gange brugt som en gestus for at skabe kortvarig opmærksomhed eller starte en samtale. Men på Equinox Festival har vi til hensigt at fortsætte denne samtale i mange år fremover. Festival efter festival kan vi vise at klassisk musik ikke kun er et gentaget ritual, der hylder en snæver gruppe af europæiske mænd, men derimod en dynamisk, levende kunstform med budskaber, historier og udtryk der er relevante her og nu – både for de optrædende kunstnere og for publikum der kommer for at opleve den.

For fem år siden begyndte vi på en koncertserie, der fortsætter den dag i dag, hvor hver helt specielle aften er en del af en bredere mission om at ændre den klassiske musikverden. I år er det vores fornøjelse at byde jer velkommen til koncerterne 17, 18, 19 og 20.

En stor tak skal lyde til alle jer kunstnere der er rejst fra nær og fjern for at være en del af dette års festival. Og tak til hver af jer publikum, der sidder i salen – det er jeres tilstedeværelse der fuldender festivalen. Vi håber, I vil tage del i den glæde og det fællesskab, vi har fundet gennem årets program, og at I fortsat vil fejre musikkens og dansens levende sprog sammen med os.

cover image: ett djubt andetag / a deep breath, original oil painting by Emma Ejeskär, 2026

EQUINOX 17

torsdag d. 13. august, kl 19:30

EFRAÍN OSCHER: ESCENAS DEL SUR

Koreografi af Isabella Carroll & Mathieu Rouaux

I. No hace muchos años, en un lugar del sur...
II. Los gorilas
III. Juramentos
IV. La resistencia
V. Caceria
VI. Luz en las tinieblas
VII. Llenando el vacio
VIII. Candombe de los sueños

GABRIELA ORTÍZ: EXILIOS

I. A Pepe
II. A Lydia
III. A Julián

GABRIELA LENA FRANK: SUEÑOS DE CHAMBI

I. Harawi de Quispe
II. Diablicos Puneños
III. Responsorio Lauramarqueño
IV. P'asña Marcha
V. Adoración para Angelitos
VI. Harawi de Chambi
VII. Marinera

pause

FLORENCE PRICE: MOODS

I. Andantino
II. Allegretto
III. Tempo moderato

MARIA BACH: VOLGAKVINTET

I. Ruhig bewegt
II. Variationen über das Wolgalied. Largo sostenuto
III. Finale. Laufen lassen

EQUINOX 17

om programmet

Den uruguayansk-venezuelanske komponist, arrangør og fløjtenist **Efraín Oscher** (f. 1974) startede sin musikalske karriere som fløjtenist i et af El Sistemas offentligt støttede orkestre, inden han bosatte sig i Berlin. Hans filosofi som komponist er at musik skal røre lytteren, og det mener han, den kan gennem historier og de følelser, der følger med dem.

Escenas del Sur er inspireret af rædselshistorierne om de sporløst forsvundne, tortur og død, modstandskampen og håbet under diktaturerne i slut 1960'ernes Sydamerika, der den dag i dag stadig vejer tungt i folkehjertet. Værket "er en hyldest til alle de mennesker som måtte udstå eksil, ensomhed, smerte og sorg; dem hvis familier blev ødelagt; dem der satte deres deres liv på spil for at give deres folk et land hvor man kunne tænke og tale frit; dem som aldrig så deres land vende tilbage til demokratiet, og til dem der senere fandt glæden i fjerne lande." Koreografien af **Mathieu Rouaux** og **Isabella Carroll** er en kontrastfuld øvelse i at udtrykke glæde og forbindelse til hinanden med målet om at opløfte de nedtrådte.

I Mexico City blandt folkemusikken voksede **Gabriela Ortiz** (f. 1964) op, og følte, at hun ikke valgte musikken – musikken valgte hende. I 2025 vandt hendes portrætalbum, *Revolución diamantina*, tre Grammy Awards, herunder Best Contemporary Classical Composition. Ortiz er nuværende huskomponist for Concertgebouw Orkestret i Amsterdam, for Philharmonia i London og for Palau de la Música Catalana i Barcelona og underviser i komposition på Mexicos Nationale Autonome Universitet.

Exilios er en hyldest til de spanske republikanere, som kom til Mexico efter den spanske borgerkrig og især tre af dem. De gjorde et uudsletteligt indtryk på hende indenfor "udviklingen af kultur, uddannelse og videnskab i vores land," og "frem for alt for deres dybtfølte menneskelige bidrag." Værket er en musikalsk repræsentation af, hvad de spanske republikaneres kamp og søgen efter integritet kom til at betyde for Ortiz

Gabriela Lena Frank blev født i 1972 af en peruansk-kinesisk mor og en litauisk-jødisk far. Hendes multikulturelle identitet og peruanske rødder gennemsyrer hendes værker og afspejler og brydes ofte med hendes studier i latinmerikansk folklore og indeholder poesi, mytologi og indfødte musikalske elementer, alt sammen indarbejdet i en vestlig ramme. I år modtog Gabriela Lena Frank Pulitzerprisen i musik.

Sueños de Chambi: Snapshots for an Andean Album (*Chambis drømme*) er en musikalsk fortolkning af 7 billeder taget den indianske fotograf Martín Chambi, der gennem mere end 18.000 glasnegativer dokumenterede så meget peruansk liv, arkitektur og landskab som muligt. Han viede sit liv til at undersøge efterkommerne af inkaernes indfødte kultur, deres skikke og festivaler, deres arbejdsliv og offentlige fejringer, men blev kun anerkendt efter sin død.

Florence Price (1887–1953) var en amerikansk komponist kendt for sit utroligt produktive og varierede livsværk, som spænder fra de klassiske former fra hendes uddannelse til de sorte spirituals, som hun voksede op med. Som enlig mor i et raceadskilt Amerika stod hun over for store forhindringer i at få udgivet sit arbejde. Som det gjaldt for de fleste kvindelige komponister, blev hendes værker stort set ignoreret og ville formentlig være blevet glemt, hvis ikke det havde været for nutidens aktivisme.

For blot tre år siden blev en lejlighed i Chicago, tilhørende en afdød klarinettist, solgt, og i den fandt man på loftet en papkasse fyldt med noder – blandt dem var de færdige stemmer til Florence Prices ***Moods***, som indtil da var formodet forsvundet med kun et ufærdigt partitur i University of Arkansas' arkiver. – Nu kan værket endelig spilles i sin helhed og får sin danmarkspremiere på Equinox Festival.

Maria Bach (1896–1978) blev født ind i Wiens privilegerede aristokrati og voksede op i familiens storslåede slot i Leesdorf. Her stiftede hun bekendtskab med komponister og kunstnere som Korngold, Gustav og Alma Mahler, Klimt og Kokoschka, hvis ekspressive romantiske stil farvede hende stærkt. Trods sit privilegium og talent måtte Bach på grund af sit køn kæmpe hele livet med at få anerkendelse og respekt som seriøs komponist og hendes forkærlighed for tonal harmonik og retrospektive romantiske stil gjorde, at hendes musik blev glemt efter Anden Verdenskrig med avantgardemusikkens fremmarch. Da hun som 80-årig endelig modtog Østrigs æresprofessorat, automatisk givet til ældre kunstnere, skrev hun som kvittering en satirisk sang om den symbolske og alt for sene gestus. Hun døde et år efter i sin beskedne lejlighed af forgiftning fra et gasudslip fra sin egen ovn.

I hendes ***Wolga Quintett*** fra 1928 hører man også inspiration fra naturen – den russiske Volgaflod. Andensatsen er en tema-og-variationssats over folkemelodien *Volga-bådmændendes sang*.

Medvirkende: Adam Koch, Emily Davis, Emma Gibout, Isabella Carroll, Joachim Becerra Thomsen, Joel Laakso, Johnny Teyssier, Kim Bak Dinitzen, Mathieu Rouaux, Minna Svedberg, Ramsey Harvard, Riika Repo, Yannick Rafalimanana

EQUINOX 18

fredag d. 14. august, kl 19:30

KAIJA SAARIAHO: LACONISME DE L'AILE

Koreografi af Eukene Sagues

ALEXANDRA DU BOIS: HERON. RAIN. BLOSSOM.

Koreografi af Elenora Morris

JENNIFER HIGDON: DARK WOOD

pause

CAROLINE SHAW: PLAN AND ELEVATION

Koreografi af Paxton Ricketts

I. The Ellipse
II. The Cutting Garden
III. The Herbaceous Border
IV. The Orangery
V. The Beech Tree

MELANIE BONIS: KLAVERKVARTET NR. 2

I. Moderato
II. Allegretto
III. Lent
IV. Final. Allegro

EQUINOX 18

om programmet

Kaija Saariaho (1952–2023) var en af de førende komponister i sin generation både i sit hjemland Finland og på verdensplan. Hun modtog nogle af de største musikpriser inklusive Grammy-priser og blev i 2019 udråbt som 'Den Største Nulevende Komponist' af sine fagfæller efter en undersøgelse af BBC Music Magazine.

Laconisme de l'aile blev færdiggjort i Paris i 1982 og er inspireret af klange fra det "hemmeligt hviskende til klar og 'abstrakt' klang" og fugle – ikke deres sang men de linjer de tegner på himlen, når de flyver, kæmper mod tyngdekraften, hemmelighedsfulde og udødelige."

Koreografien af **Eukene Sagues** slører linjerne mellem dans, teater og musik. Værket inviterer publikum til at lade fantasien få frit løb og at skabe deres eget narrativ gennem de forslåede dynamikker, former og følelser.

Alexandra du Bois (f. 1981) henter som komponist og aktivist sin inspiration i naturen, filosofien, billedkunsten og i problemstillinger som social apati og ulighed i USA og i resten af verden. Hun har en Ph.D.-grad fra Stony Brook University og var tidligere huskomponist for Carnegie Hall.

Heron. Rain. Blossom. blev uropført i Lincoln Center og er inspireret af den Japanske Zenmester og poet Eihei Dōgen og hans Waka-digte – forgængeren for Haiku-digte; Zenmaleren og kalligrafen Kazuaki Tanahashi og den abstrakt-ekspressionistiske maler Mark Rothko med sine monokrome lærreder – Gennem buddhistisk filosofi og nedtoning af lineær tidsopfattelse søger hun "i stedet frirum og et sted hvor hjerte og sind kan forenes."

Elenora Morris' koreografi undersøger legende forholdet mellem lys og mørke, mellem "det som tydeligt kan ses og det som kun kan mærkes."

Jennifer Higdon (f. 1962) fandt sin første musikalske inspiration som barn i 60'ernes rock- og folkemusik. Som stort set selvlært fløjtenist startede hun sent på sine kompositionsstudier men er i dag vinder af tre Grammy Awards, Pulitzerprisen i musik og er tidligere professor i komposition på Curtis Institute of Music.

Higdon siger at "***Dark Wood*** er et værk, der sætter fokus på fagotten [...] et vidunderligt instrument, der ikke har forfærdelig meget kammermusiklitteratur. [...] Eftersom meget af musikken for dette smukke instrument bevæger sig langsomt, valgte jeg bevidst at udforske dets virtuose potentiale. Selvom der er rolige passager i værket, er der et rigtigt "bid" inden for sproget, rytmen og tempoet. Titlen refererer til skønheden i det træ fagotten er lavet af."

Grammy og Pulitzerprismodtageren **Caroline Shaw** (f. 1982) er primært uddannet som violinist, men arbejder i dag mest som komponist og samarbejder med kunstnergrupper fra LA Phil til popstjerner. Hendes musik er ofte inspireret af specifikke referencer som arkitektur, frugt, ABBA og havearbejde, samt standard klassisk repertoire.

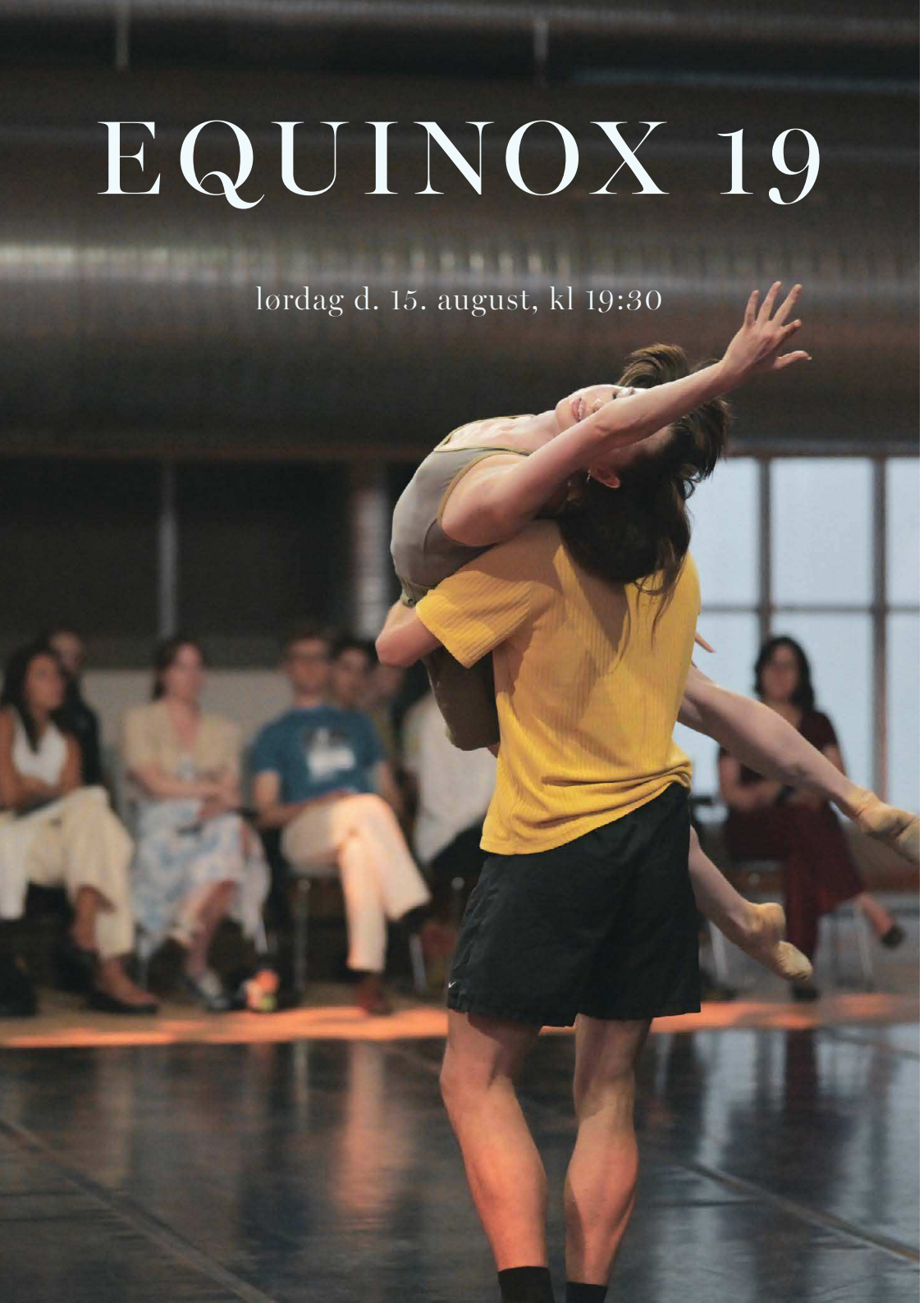
Plan and Elevation er inspireret af arkitekturen i det smukke gods Dumbarton Oaks i Washington D.C. Titlen refererer til to standardmåder at repræsentere arkitektur på: "Plan," der er et ortografisk fugleperspektiv, og "Elevation," der er en sidevisning med et mere detaljeret og ornamenteret billede. Hun beskriver selv, at dette dobbelte begreb også er en metafor for "at den egentlige rejse og dens resultat ofte er meget forskellige og måske endda mere "opløftet" end den oprindelige plan."

Koreografien af **Paxton Ricketts** udforsker kompromisets kunst. "Der findes ingen metode til at fastslå midtpunktet på. Det kan ikke forstås i centimeter eller tommer. Men vi mærker, når vi ikke mødes halvvejs."

Mélanie Bonis (1858–1937) blev født i Paris, og lærte først sig selv at spille klaver og blev siden optaget i Cesar Francks kompositionsklasse på det mandsdominerede konservatorie i Paris. Hun var en yderst lovende studerende, som for at undgå diskrimination underskrev sine kompositioner med det tvetydige navn "Mel". Da hun gennem musikken mødte sit livs kærlighed, digteren og sangeren Amédée Landély Hettich, tvang hendes forældre hende til ikke blot at forlade sine studier, men også ind i et arrangeret ægteskab med en mand, der var 25 år ældre. Hun måtte påtage sig rollen som mor for hans fem sønner og fik selv tre børn. Da hun mødte Hettich igen, genoptog hun med hans inspiration komposition

Hendes mere end 300 værker, som kombinerer fransk romantisme med impressionisme, blev i de parisiske saloner mødt med stor beundring og anerkendelse, men da hun færdiggjorde sin ***Klaverkvartet nr. 2*** i 1927, var hendes musik faldet hen i glemslen og hun måtte udgive klaverkvartetten på sin egen bekostning. Selvom Bonis anså værket som sit musikalske testamente, blev det aldrig opført i hendes levetid.

Medvirkende: Adam Koch, Annette Buvoli, Dorothea Wolff, Elenora Morris, Emma Gibout, Joachim Becerra Thomsen, Johnny Teyssier, Kim Bak Dinitzen, Minna Svedberg, Nikolaj Henriques, Paxton Ricketts, Stephanie Chen Gundorph, Yannick Rafalimanana

EQUINOX 19

lørdag d. 15. august, kl 19:30

FLORENCE PRICE: STRYGEKVARTET I G

Koreografi af Astrid Elbo

I. Allegro

II. Andante moderato - allegretto

FRANCIS POULENC: TRIO FOR OBO, FAGOT & KLAVER

I. Presto - Lent

II. Andante con moto

III. Rondo. Très vif

BUSHRA EL-TURK: MARIONETTE

Koreografi af Eukene Sagues

pause

ERICH WOLFGANG KORNGOLD: STRYGESEKSTET

I. Moderato

II. Adagio. Langsam.

III. Intermezzo

IV. Finale. So rasch als möglich

EQUINOX 19

om programmet

Florence Price (1887–1953) var en amerikansk komponist kendt for sit utroligt produktive og varierede livsværk, som spænder fra de klassiske former fra hendes uddannelse til de sorte spirituals, som hun voksede op med. Som enlig mor i et raceadskilt Amerika stod hun over for betydelige forhindringer i at få udgivet sit arbejde. Som det gjaldt for de fleste kvindelige komponister, blev hendes værker stort set ignoreret og ville formentlig være blevet glemt, hvis ikke det havde været for nutidens aktivisme. I 2009 fandt to ejendomsudviklere en bunke papirer i et faldefærdigt hus i udkanten af Chicago. Det viste sig at være Florence Prices forsvundne værker. Musikken, man fandt i hendes forfaldne sommerhus, var en skat – både smuk og samtidig forskellig fra alt andet verden før havde hørt.

Hendes ***Strygekvartet nr. 1*** (ufuldendt) var et af de værker. Den menes at være skrevet i 1929 og viser Prices forkærlighed for Brahms' og Dvoraks musik, men gennem særlige, uventede harmoniske og rytmiske drejninger hører man straks hendes helt særegne stil.

Koreograf **Astrid Elbo** er inspireret af kvinder der, som Price, ikke blev udgivet eller hørt, mens de levede, og inviterer os til at genoverveje historien om Hamlets Ofelia – den mest kendte døde mø i vestlig kunsthistorie. En kvinde, der længe er blevet behandlet som hjælpeløs og sårbar, transformeres her til et helt menneske blandt os: ufuldendt, stadig under tilblivelse.

Francis Poulenc (1899–1963) var stort set autodidakt som komponist og blev inspireret til at komponere af sin mors hyppige musiksoiréer. Han oplevede stor sorg tidligt i livet, da han mistede både sin mor og sin far inden han blev 18 år gammel. De tidlige 1920'eres Paris bragte dog stor inspiration og frihed: Han blev en del af den neoklassicistiske komponistgruppe Les Six og han levede åbent som homoseksuel. Trods sin skrøbelige position under Nazitysklands besættelse af Frankrig, forsøgte han alligevel at trodse nazisterne gennem sine kompositioner – han satte blandt andet vers af prominente digtere i den franske modstandsbevægelse i musik.

Poulencs ***Trio for obo, fagot og klaver*** er typisk for hans stil, som måske bedst kan beskrives gennem hans egen selvindsigt: "Jeg er et melankolsk menneske, som elsker at grine, ligesom alle melankolske mennesker."

Bushra El-Turk (f. 1982) er en britisk-libanesisk komponist, som inspireres af musik fra forskellige kulturelle traditioner og temaer, der fremhæver og udfordrer sociokulturelle spørgsmål. Hendes værker blander skreven og improviseret musik, er båret af hendes libanesiske rødder og har en 'teatralsk' tilgang. Bushra har en Ph.D. i musikkomposition fra University of Birmingham med fokus på forholdet mellem mellemøstlig og vestlig musik. Hun har komponeret for bl.a. London Symphony Orchestra, Orchestre de Chambre de Paris og leder sit eget tværkulturelle ensemble, Zar. BBC har udnævnt Bushra som en af de hundrede mest inspirerende kvinder i dag.

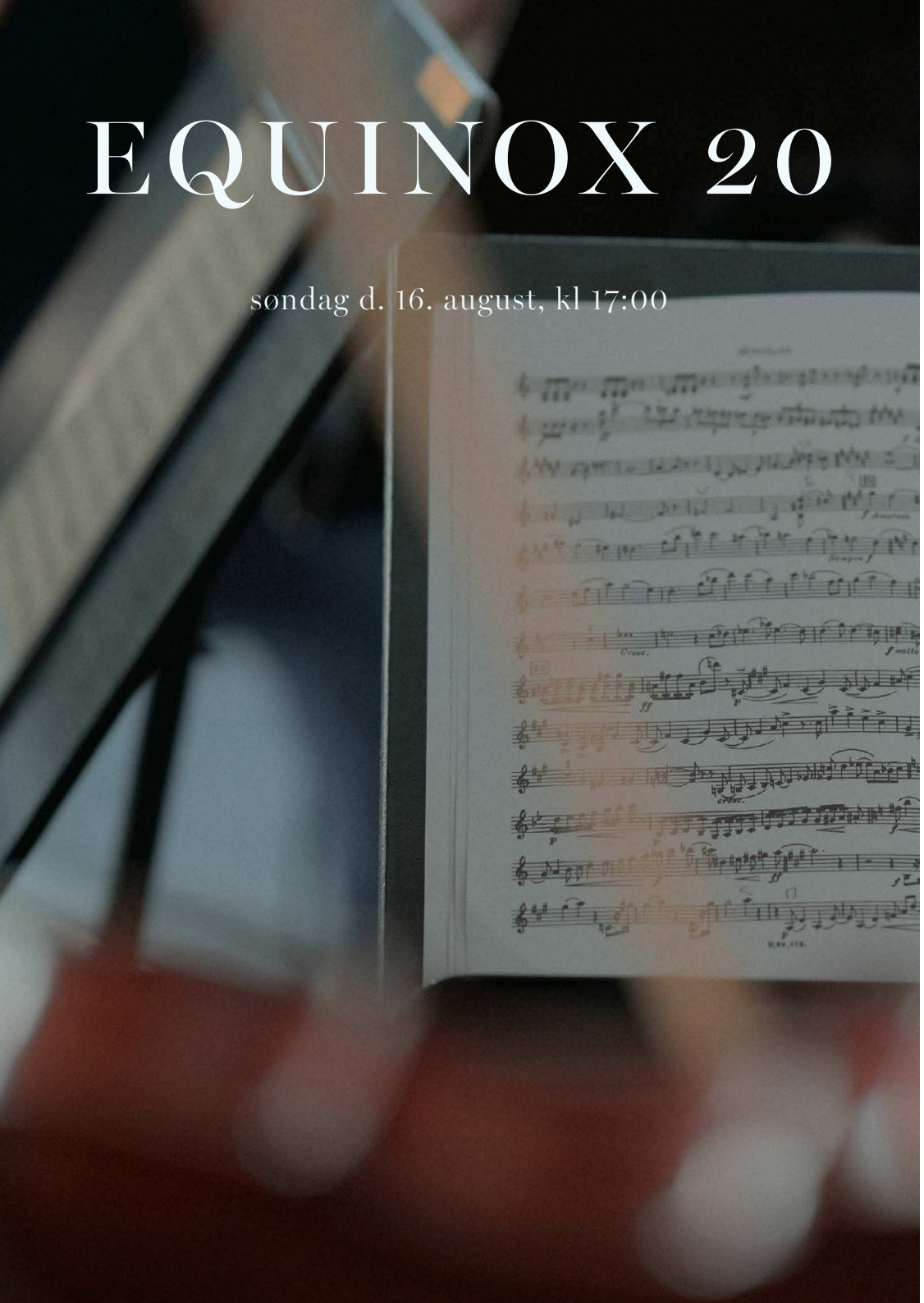
Hendes ***Marionette*** repræsenterer ifølge hende selv: "en som bider de bånd over, der binder ham, for at befri sig selv fra samfundets doktriner, religiøs autoritet og alle dem som påtvinger ham deres overbevisninger for at få kontrol."

Koreografien af **Eukene Sagues** er inspireret af "*What Ever Happened to Baby Jane?*": To ældre kvinder henlever deres dage ved at kigge på gaden gennem broderede gardiner. Hverdagslivets kedsomhed driver dem til at observere, dømme og manipulere hinanden som dukker, der søger et formål. Værket afslører den instinktive, dyriske side af den menneskelige natur og det stilfærdige forfald hos to individer spærret inde sammen i en monoton rutine.

Tjekkisk fødte **Erich Wolfgang Korngold** (1897–1957) arbejde som komponist i Østrig før han under nazisternes fremmarch i 1930'erne tog imod et jobtilbud i Hollywood om at komponere til filmatiseringen af Shakespeares *En Skærsommernatsdrøm*. Efter annekteringen af Østrig måtte familien dog blive i USA for at redde deres liv, og Korngold svor ikke at skrive musik til koncertsalene, så længe "monsteret i Europa" stadig var ved magten. Han fortsatte med filmmusikken og vandt 2 Oscars for sine partiturer. Som mange flygtninge længtes han efter at vende tilbage til Europa, men da det endelig blev muligt, oplevede han ikke kun harme fra dem, der havde udstået krigen, men at hans musik ansås som forældet, at nazisternes bandlysning af "jødisk musik" havde slettet hans musik fra Europa, og at han og hans tidligere værker var blevet glemt.

Hans lyriske ***Strygesekstet i D-dur Op. 10*** var et af dem og er skrevet under Første Verdenskrig for at indsamle penge til den østrigske krigs-nødhjælpsfond.

Medvirkende: Adam Koch, Astrid Elbo, Dorothea Wolff, Emma Gibout, Emily Davis, Felicia Greciuc, Joachim Becerra Thomsen, Kim Bak Dinitzen, Minna Svedberg, Nate Compiano, Nikolaj Henriques, Riika Repo, Sebastian Mayorga Suhr, Yannick Rafalimanana

EQUINOX 20

søndag d. 16. august, kl 17:00

GRAŻYNA BACEWICZ: STRYGEKVARTET NR. 2

I. Allegro ma non troppo
II. Andante
III. Allegro

PAUL WIANCKO: AMERICAN HAIKU

Koreografi af Linn Fletcher

pause

KONSTANTY REGAMEY: KVINTET

I. Tema con variazioni
II. Intermezzo Romantico. Lento
III. Vivace giocoso

CAROLINE SHAW: ENTR'ACTE

Koreografi af Lorenzo Di Loreto

EQUINOX 20

om programmet

Den utroligt produktive komponist **Grażyna Bacewicz** (1909–1969) var også en enestående pianist og violinist. Hun optrådte som solist med orkester for første gang som 12-årig og blev koncertmester i det polske radioorkester kun ni år senere. Hun studerede komposition hos Nadia Boulanger i Paris i 1930'erne, hvor hendes ry som komponist blomstrede ved siden af hendes violinsolistkarriere – på turnéer i Europa uropførte hun selv de fleste af sine syv violinkoncerter. Under Anden Verdenskrig blev hun boende med sin familie i det nazi-besatte Warszawa, hvor musik- og kulturlivet i høj grad blev indskrænket. Hun fortsatte dog alligevel stædigt med at komponere og både optrådte med og fik sine egne værker opført ved hemmelige undergrundskoncerter, som hun og hendes venner arrangerede som en modstand til undertrykkelsen og for at opretholde den kunstneriske ånd og solidaritet.

Hendes ***Strygekvartet nr. 2*** blev til i besættelsestiden, i 1943, og viser hvordan hun med humor håndterede de krigstraumer hun, som så mange andre, måtte leve med under krigen. Stilen er klar neoklassicistisk med tydelige islæt af folkemusik – de livlige ydresatser danner den humoristiske ramme om midtersatsen, værkets lyriske hjerte.

Paul Wiancko (f. 1983) er en japansk-polsk-amerikansk komponist og cellist i Kronoskvartetten. Han er født i Californien hvor han skrev sin første komposition som otteårig. Under sin studietid i Los Angeles gjorde han sit kollegieværelse til et studie, hvor han producerede strygearrangementer til sydcalifornske punk-bands. Senere flyttede han til New York hvor han begyndte at spille med musikere som Etta James og Chik Corea. I dag har de fleste anerkendte amerikanske ensembler bestilt nye værker af ham.

Med sit værk ***American Haiku*** fra 2014 udforsker han sin herkomst og identitet og krydser japansk og amerikansk folkemusik med sin klassiske kompositionsuddannelse. Værket er fuld af farver og mættede teksturer, som fremhæver hans unikke musikalske sprog, der søger at bygge bro mellem klassisk tonalitet og den mere esoteriske nyskrevne klassiske musik.

Duetten af koreografen **Linn Fletcher** udforsker det fysiske forhold til de tre tematikker og dele af musikken: langt væk, på vej og hjemme.

Konstanty Régamey (1907–1982) var en schweizisk-polsk komponist, pianist, orientalsk filolog, musikkritiker og skribent. Han voksede op i Kiev med pianist-forældre og skrev sine første kompositioner allerede som barn, inden familien flyttede til Warszawa i 1920. Under Nazitysklands besættelse af Polen deltog han i ly af sit schweiziske statsborgerskab aktivt i undergrunds-modstandsbevægelsen Armia Krajowa. Under dæknavn opererede han som kurér og transporterede hemmelige dokumenter og midler fra de Allierede til støtte for modstandsbevægelsen, mens hans lejlighed fungerede som tilflugtssted for eftersøgte og gemmested for ulovliggjorte musikpartiturer.

Under stigende spændinger mellem 1942–44 skrev han sin ***Kvintet*** for klarinet, fagot, violin, cello og klaver. Her inkorporerer han diverse stilarter fra tolvtonerækker til romantiske intermezzi og folkemusik. Værket fik sin uropførelse d. 6. juni 1944, kort før Warszawa-opstanden, ved en undergrundskoncert. Da de polske frihedskæmpere var blevet nedkæmpet af den nazistiske overmagt, blev Konstanty Régamey, hans kone og mor arresteret af Gestapo og deporteret til Stutthof Koncentrationslejr nær Gdánsk. Kun takket være Régameys schweiziske pas undgik han og hans familie henrettelse, men blev forflyttet til en koncentrationslejr uden for Hamborg, hvor de efterfølgende blev løsladt som schweiziske statsborgere. Régamey bosatte sig i Lausanne, hvor han blev hele sit liv og havde akademiske professorater og lederroller i schweiziske musikorganisationer.

Grammy og Pulitzerprismodtageren **Caroline Shaw** (f. 1982) er primært uddannet som violinist, men arbejder i dag mest som komponist og samarbejder med kunstnergrupper fra LA Phil til popstjerner. Hendes musik er ofte inspireret af specifikke referencer som arkitektur, frugt, ABBA og havearbejde, samt standard klassisk repertoire.

Hun skrev ***Entr'acte*** i 2011 efter at have hørt en opførelse af Haydns Strygekvartet Op. 77 nr. 2. Hun refererer til Haydns sjælfulde humørskift i sin egen komposition, som bygger videre på den klassiske minuet og trioform. Med egne ord: "Jeg elsker den måde musikken pludselig fører én bag Alice's eventyrspejl, i en slags absurd, subtil farverig overgang."

Lorenzo Di Loreto skriver om sin koreografi: "Dette værk forestiller to sjæle der adskiller sig fra musikerne i en strygekvartets kroppe. Mens musikken begynder at klinge hinsides selve instrumenterne, bliver sjælene båret af den og finder bevægelse, hvor lyd alene ikke længere er nok."

Medvirkende: Dorothea Wolff, Elena Nielsen, Emily Davis, Emma Gibout, Holly Dorger, Joel Laakso, Johnny Teyssier, Kumi Shimizu, Marcus Steenberg, Mathieu Rouaux, Minna Svedberg, Nikolaj Henriques, Riika Repo, Yannick Rafalimanana

KUNSTNERE

2026

JOACHIM BECERRA THOMSEN

fløjte

Joachim er 1. solofløjtenist i Det Kongelige Kapel og Danmarks Radios Årets P2 Kunstner.

FELICIA GRECIUC

obo

Felicia er 1. solooboist i Det Kongelige Kapel og medlem af V Coloris blæserkvintet.

JOHNNY TEYSSIER

klarinet

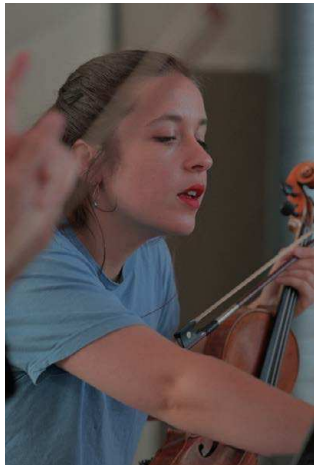
Johnny er 1. soloklarinetist i Danmarks Radios Symfoniorkester.

KUMI SHIMIZU

violin

Kumi er 1. soloviolinist i Det Kongelige Kapel og prisvinder ved Ysaÿe International Violin Competition.

EMMA GIBOUT

violin

Emma er koncertmester i Orchestre des Pays de Savoie og prisvinder ved Arthur Grumiaux Competition.

MINNA SVEDBERG

bratsch

Minna er freelance bratschist med base i Amsterdam, og medlem af den prisvindende ADAM Quartet

NIKOLAJ HENRIQUES

fagot

Nikolaj er 1. solofagottist i City of Birmingham Symphony Orchestra og lærer ved Royal Birmingham Conservatoire.

ADAM KOCH

violin

Adam er international solist og kammermusiker og prisvinder ved International Johannes Brahms Competition.

EMILY DAVIS

violin

Emily er koncertmester i The Hallé orkester i Manchester, og medstifter af ensemblet Thirteen North.

RIIKKA REPO

viola

Riikka er medlem af Chamber Orchestra of Europe og kunstnerisk leder for Vamlingbo Chamber Music Festival.

DOROTHEA WOLFF

cello

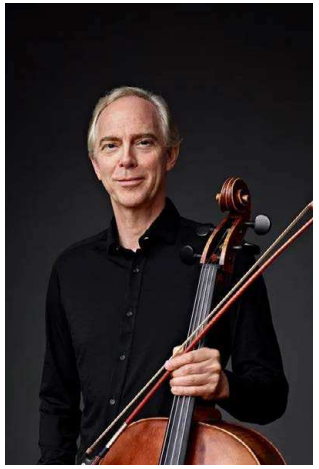
Dodo er solocellist i både Danmarks Underholdningsorkester og Odense Symfoniorkester.

JOEL LAAKSO

cello

Joel er 1. solocellist i Den Kongelige Kapel og medlem af den anerkendte Poseidon Quartet.

KIM BAK DINITZEN

cello

Kim is 1. solocellist i São Paolo Symphony Orchestra og medlem af Chamber Orchestra of Europe.

RAMSEY HARVARD

kontrabas

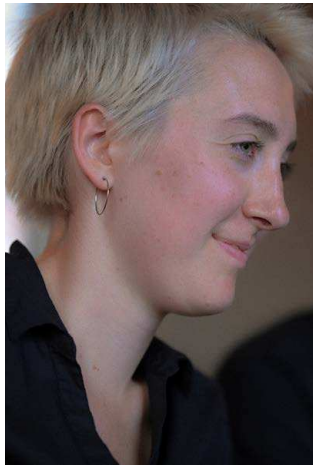
Ramsey er kontrabassist i Den Kongelige Kapel og tidligere medlem af KwaZulu-Natal Philharmonic Orchestra i Sydafrika.

YANNICK RAFALIMANANA

klaver

Yannick er en internationalt anerkendt solist og leder af sin egen koncertrække i Berlin, Yannicks Salon

ELENORA MORRIS

dans & koreografi

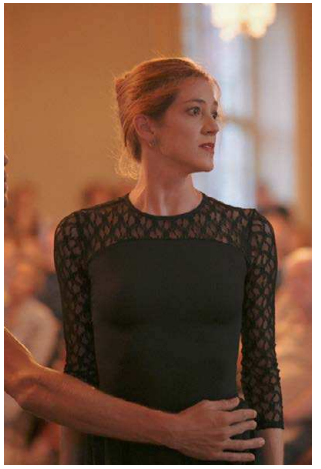
Ellie er freelance danser, lærer og musiker med base i New York City

EUKENE SAGUES

koreografi

Eukene er solist og koreograf i Den Kongelige Ballet.

HOLLY DORGER

dans

Holly er solodanser i Den Kongelige Ballet og hyppig international gæst.

ANNETTE BUVOLI

dans

Annette er 1. solist i The Royal Ballet i London.

ASTRID ELBO

dans & koreografi

Astrid er solodanser i Den Kongelige Ballet.

ELENA PRAASTRUP NIELSEN

dans

Elena er freelance moderne danser med base i København.

ISABELLA CARROLL

dans & koreografi

Bella er danser i Den Kongelige Ballet.

LINN FLETCHER

koreografi

Linn Fletcher er en svensk moderne danser og koreograf med base i København.

LORENZO DI LORETO

koreografi

Lorenzo er freelance koreograf med base i Milano og tidligere danser i Den Kongelige Ballet.

MATHIEU ROUAUX

dans & koreografi

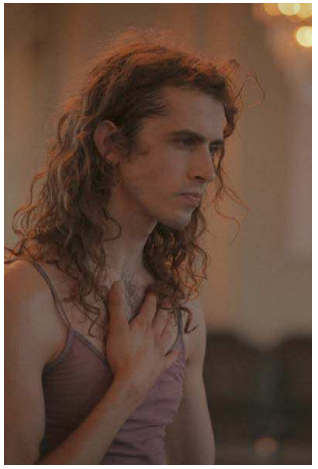
Mathieu er solist i Den Kongelige Ballet og freelance fotograf.

MARCUS STEENBERG

dans

Marcus er danser i Den Kongelige Ballet.

NATE COMPIANO

dans

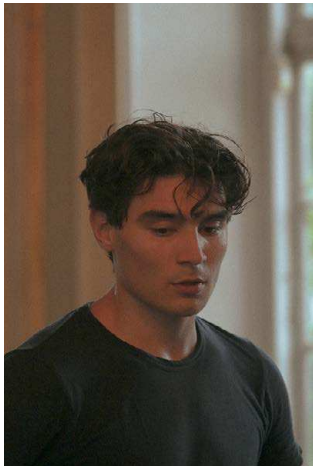
Nate er danser i Den Kongelige Ballet.

PAXTON RICKETTS

dans og koreografi

Paxton er dansk-canadisk koreograf med base i London, og tidligere danser i Nederlands Dans Theater.

SEBASTIAN MAYORGA SUHR

dans

Sebastian er danser i Den Kongelige Ballet.

STEPHANIE CHEN GUNDORPH

dans

Stephanie solodanser i Den Kongelige Ballet.

SPONSORER

Equinox er muliggjort med økonomisk støtte fra de følgende fonde og organisationer:

SOLIST FORENINGEN af 1921

dmf

AXEL MUUSFELDTS FOND

Statens Kunstfond

HOFFMANN & HUSMANS FOND

KNUD HØJGAARDS FOND – GRUNDLAGT 1944 –

CITY OF COPENHAGEN

WILHELM HANSEN FONDEN

koda kultur

William Demant | Fonden

ERNST B. SUND FONDEN

AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND

DEN BØHMSKE FOND

TAK TIL

Produktionskomitéen: Elenora Morris, Joachim Becerra Thomsen, Minna Svedberg & Samuel Rees

Lyd- og videotekniker: Sebastian Eskildsen

Fotograf: Caroline Bittencourt

Plakatkunstner: Emma Ejeskär

Værter: Det Kongelige Teater, København Danser, Reffen Werkstatt

Equinox Festival blev grundlagt i 2018 af Jean-Hee Lee og Emma Steele.

2026

onsdag d. 12. august, kl 20:00

PUB QUIZ

Werkstatt, Reffen

torsdag d. 13. august, kl 19:30

EQUINOX 17

Takkelloftet, Operaen

fredag d. 14. august, kl 19:30

EQUINOX 18

Takkelloftet, Operaen

lørdag d. 15. august, kl 19:30

EQUINOX 19

Takkelloftet, Operaen

søndag d. 16th August, 17:00

EQUINOX 20

Takkelloftet, The Royal Danish Theatre